

L a n d s k a p s n ä m n d e n s f r a m -
ställning till Ålands landsting om antagande av
förrordningen angående verkställighet av lagen
om snabbgående motorfarkoster, given den 17 juli
1925, samt ^{härmed} statsrådets beslut av den 23 i samma
månad angående godkännande av formel, enligt
vilken snabbgående motorfarkosts farhastighet
beräknas.

Under förutsättning, att Landskapsnämndens framställning om
antagande av lagen angående snabbgående motorfarkoster av Lands-
tinget godkännes, torde härav följa, att även ovanrubricerade för-
ordning bör i oförändrad form, eller med ändringar, som kunna befin-
nas nödiga, av Landstinget antagas att gälla inom landskapet Åland.
Enahanda nödvändighet föreligger dock ej i fråga om statsrådsbeslut

Även förrordningen måste, på samma sätt som den lag, vartill
den ansluter sig, betraktas såsom en abnorm utväxt på lagstift-
ningens gebit och är självfallet dömd att försvinna, så snart ord-
nade förhållanden på sätt eller annat åvägabragts inom det område,
som i främsta rummet är avsett att av denna lagstiftning påverkas.
Såsom belysande för dess beskaffenhet må erinras, att såsom snabb-
gående farkost / § 1 / anses enligt förrordningen sådan, vars största

möjliga farhastighet är minst 12 knop, beräknad enligt av statsråds-
godkänd formel, men alldeles oavsett huruvida densamma i verkligheten
utvecklar anförda fart eller ej. Ingen dylik formel kan lämna ett
närmelsevis ~~närmelsevis~~ exakt resultat, såvida ej först och främst
farkosternas typ är densamma; och då ytterligare, enligt ovanrubri-
cerade statsrådsbeslut, i den formel, enligt vilken farkostens has-
tighet skall beräknas, uti täljaren ingår det största normala vary-
antal, som för motorn av fabrikanten angivits, måste resultatet und-
vissa och säkerligen ej så sällan återkommande omständigheter bliva
fullständigt missvisande och en farkost sålunda att vara registrerings-
pliktig, änskönt den ej närmelsevis når upp till den härför före-
skrivna minimifarten av 12 knop. Såsom typiskt härför kan tagas det
fall att, såsom ofta sker, uti en båt för vanligt bruk av ekonomisk
skäl inmonteras en begagnad automobilmotor. En dylik motor arbetar
i regeln med ett mycket högt omloppstal och är sålunda enligt for-
meln i synnerlig grad farthöjande, men till följd av den konstanta
belastningen i båten kommer dess effektiva omloppstal att utgöra
endast en bråkdel av det registrerade och farkosten sålunda i verk-
ligheten hava en vida mindre hastighet, än vad formeln utvisar.

Det torde väl böra anses självfallet, att endast motorbåtens
faktiska hastighet, i tvivelaktigt fall av besiktningsman utredd

genom provtur, borde vara normerande för registreringsplikten .

Landskapsnämnden utgår dock ifrån, att ifrågavarande förordning i praktiken ej kommer att på något kännbart sätt beröra landskapets inbyggares intressen, och kan sålunda på enahanda skäl, som ifråga om själva lagen anförts, tillstyrka dess antagande, men finner dock ur ovan anförda synpunkt det riktigast, att varje i förordningen förekommande hänvisning till den av statsrådet godkända formeln för beräkning av hastigheten uteslutes, varigenom å besiktningssmannen självfallet endast skulle ankomma att, på det sätt han finner lämpligast, fastställa beträffande farkosts farhastighet och den fördel vinnas, att registreringsplikten förbindes med ett verkligt föreliggande sakförhållande och ej vid en ren abstraktion.

Landskapsnämnden får fördenskull vördsamt föreslå

att Landstinget ville antaga ovanrubricerade förordning att gälla inom landskapet, dock så, att i § 1 orden "beräknad enligt av statsrådet godkänd formel" samt i 7 § slutorden "beräknad enligt den formel, som i 1 § nämnes" uteslutas, ävensom

att statsrådets ovanangivna beslut om godkännande av formel, enligt vilken snabbgående motorbåtars farhastighet beräknas, ej måtte till åtgärd av Landstinget föranleda.

På Landskapsnämndens vägnar:

17
Danzon

2
Merrill Barker